

PROGRAM WYCHOWAWCZO - PROFILAKTYCZNY KATOLICKIEJ SZKOŁY PODSTAWOWEJ ŚWIĘTEJ RODZINY Z NAZARETU – ZIARNO

"W czasie wspólnej wyprawy w świat wiedzy i ducha tworzymy miejsce, w którym dzieci, nauczyciele i rodzina wspólnie odkrywają powierzone im przez Boga dary. Zdobywają odwagę i umiejętności, aby je wypełnić we współczesnym świecie z pokorą i szacunkiem wobec dokonań naszych przodków."

ROZDZIAŁ I

ZAŁOŻENIA OGÓLNE

1. MISJA I WIZJA KATOLICKIEJ SZKOŁY PODSTAWOWEJ ŚWIĘTEJ RODZINY Z NAZARETU - ZIARNO

Szkoła wspiera rodziców (jako „rodziców” w tym dokumencie rozumie się również prawnych opiekunów dziecka) w wychowaniu i edukacji dziecka zgodnie z chrześcijańską wizją osoby ludzkiej, akcentując niezwykłą wartość i niepowtarzalną indywidualność każdego dziecka oraz zwracając w tej misji uwagę na konieczność współodpowiedzialności i zaangażowania całej wspólnoty szkolnej.

Realizując swoją misję, Szkoła dba o harmonijny i wszechstronny rozwój Ucznia. aspekcie emocjonalnym, duchowym, intelektualnym, fizycznym i wolitywnym w oparciu o wartości katolickie i tożsamość narodową.

Pomaga zintegrować wszystkie aspekty rozwoju, by człowiek był scalony:

rozum - dążący do poznania prawdy,

wola - dążąca do czynienia dobra,

emocje - radość z czynienia dobra,

ciało - narzędzie czynienia dobra,

duch - otwarcie na transcendencję, nawiązanie osobistej relacji z Bogiem i innymi

Model absolwenta:

W świecie zamętu wartości zarówno nam, aby nasi podopieczni nie tylko pomnożyli dane im talenty, ale wyrosli na ludzi o dobrze uformowanym sumieniu, którzy w swym życiu znajdują czas na służbę innym, a tym samym będą w stanie dokonywać pozytywnych zmian w społeczeństwie.

Tekst ślubowania:

"Panu Bogu, ze wszystkich sił:

starać się być wzorowym uczniem,

wiernym tradycji naszej Ojczyzny - Polski,

godnie reprezentować naszą szkołę i dbać o jej dobre imię,

rozwijać swoje umiejętności i wiedzę, według posiadanych zdolności i możliwości,

wzrastać w cnotach i dobrych nawykach,

pokornie prosząc o wstawiennictwo Najświętszą Rodzinę z Nazaretu,

ślubuję."

2. PODSTAWA PRAWNA

Program został opracowany na podstawie Konstytucji RP; Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka; Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności; Konwencji o Prawach Dziecka Narodów Zjednoczonych; Konkordatu między Rzeczpospolitą Polską a Stolicą Apostolską; ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty; rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół.

3. INSPIRACJE

Szkoła żeńska na Wiejskiej w Warszawie która istniała od 09.09.1903r. do czerwca 1944r. i "była jedną z przodujących szkół w Warszawie, promieniującą przez ponad 40 lat bogactwem i wysokim poziomem swych poczynań wychowawczych i dydaktycznych" i która jest dla nas wciąż inspiracją. Drogie naszym sercom jest motto ze szkolnego sztandaru, nawiązujące częściowo do słów Jana Kochanowskiego:

"Prawdę i miłość połączmy za kamień węgielny. A jeśli komu droga otwarta do Nieba - tym, co służą Ojczyźnie"

Publikacje:

Katechizm Kościoła Katolickiego , Pallotinum 1994

Św. Franciszek Salezy, Filotea. Wprowadzenie do życia pobożnego, Klasztor Sióstr Wizytek, Kraków 2000

Ks. Marek Dziewiecki, Kochać i wymagać. Pedagogia Ewangelii, eSPe. Kraków 2006

Dariusz Zalewski, Wychować człowieka szlachetnego, Firma EK, Lublin 2013

Irena Koźmińska, Elżbieta Olszewska, Z dzieckiem w świat wartości, Świat Książki, Warszawa 2007

Zbigniew Rau, Księga cnót, Księgarnia Akademicka, Kraków 2006

Adele Faber, Elaine Mazlish, Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały. Jak słuchać, żeby dzieci do nas mówiły, Media Rodzina of Poznań, Poznań 1993

Szkoła na Wiejskiej, Znak, Kraków 1974

ROZDZIAŁ II

ZADANIA WYCHOWAWCZE SZKOŁY

1. ZADANIA SZKOŁY JAKO ŚRODOWISKA WYCHOWAWCZEGO

Szkoła realizuje następujące zadania wychowawcze:

- wspomaga pełny i integralny rozwój osoby w oparciu o wartości chrześcijańskie;
- rozwija umiejętności budowania prawidłowych relacji;
- uczy radzenia sobie z uczuciami i asertywnego wyrażania siebie;
- rozwija umiejętność współżycia w grupie społecznej i rozwiązywania konfliktów;
- rozwija samodzielność i odpowiedzialność za siebie i najbliższe otoczenie;
- zachęca do systematycznej pracy nad sobą;
- kształtuje postawę braterstwa i wrażliwości na potrzeby innych;
- uwrażliwia na wartość rodziny i dba o pogłębianie więzi rodzinnych;
- rozbudza wrażliwość na piękno i różnorodność świata oraz przyrodę;
- rozwija ciekawość w poznawaniu otaczającego świata i dążeniu do prawdy;
- kształtuje nawyki zdrowego, aktywnego trybu życia i wypoczynku;
- zapewnia warunki do działalności twórczej;
- uczestniczy w życiu Kościoła, stanowiąc przestrzeń realizacji powołania świeckich katolików;
- zachęca do otwartości w duchu ekumenizmu;
- sprzyja rozwojowi cech osobowości przydatnych do uczestnictwa w życiu społecznym w duchu odpowiedzialności za dobro wspólne.
- rozwija poczucie przynależności do społeczności lokalnej, regionalnej, narodowej.

WYCHOWANIE I PROFILAKTYKA – TO WARTO PAMIĘTAĆ

1. Najważniejsze czynniki wpierające prawidłowy rozwój oraz chroniące dzieci przed podejmowaniem zachowań ryzykownych i uzależnieniami, to:

- a) silna więź z rodzicami,
- b) zainteresowanie nauką szkolną i silna więź ze szkołą,
- c) regularne praktyki religijne,

- d)** poszanowanie prawa, norm, wartości i autorytetów społecznych,
- e)** przynależność do pozytywnej grupy.

2. Główne czynniki wspierające i chroniące związane z rodziną:

- wspierający i opiekuńczy rodzice,
- harmonia w rodzinie,
- bezpieczna i stabilna rodzina,
- wspierające relacje z innymi dorosłymi i dziećmi,
- silne normy i moralność rodziny.

3. Główne czynniki wspierające i chroniące związane ze szkołą:

a) poczucie przynależności;

b) pozytywny klimat szkoły;

- prospołecznie nastawiona grupa rówieśnicza;
- wymaganie od uczniów odpowiedzialności i udzielania sobie wzajemnej pomocy
- okazje do przeżycia sukcesu i rozpoznawania własnych osiągnięć;
- zdecydowana niezgoda szkoły na przemoc

4. Kolejność działań profilaktyczno-wychowawczych podejmowanych przez dorosłych wobec uczniów powinna być następująca:

a) przekazywanie wartości (człowiek, jego zdrowie, godność stanowią wartość, każdy człowiek jest osobą niepowtarzalną),

b) przekazywanie norm (należy chronić każdego człowieka, nie wolno go niszczyć, bić, dokuczać mu),

c) budowanie postaw i relacji.

5. Lista wartości, które wspierają młodego człowieka w prawidłowym rozwoju oraz promocji zdrowia i działań profilaktycznych

- godność człowieka,
- wiara,
- prawda,
- miłość,
- radość,
- szacunek dla innych,

- przyzwoitość (bycie fair)
- odpowiedzialność za siebie i innych,
- rozwój,
- piękno,
- odwaga,
- pracowitość,
- samokontrola,
- zaufanie,
- wdzięczność,
- lojalność,
- opiekuńczość

DZIAŁANIA PODEJMOWANE PRZEZ SZKOŁĘ:

I. W ramach wzmacniania roli rodziny szkoła proponuje warsztaty dla Rodziców, bieżącą współpracę psychologa przy rozwiązywaniu problemów oraz spotkania podnoszące kompetencje rodzicielskie.

- W ramach działań szkoły podejmujemy następujące działania wzmacniające:

1. Poczucie przynależności:

- budowanie dobrego klimatu klasy poprzez działania wychowawcze wszystkich nauczycieli oraz w szczególnym stopniu wychowawcy klasy,
- wyjazdy klasowe i szkolne,
- wzmacnianie poczucia bycia Polakiem poprzez pielęgnowanie tradycji narodowych,
- wzmacnianie poczucia bycia chrześcijaninem w Kościele Powszechnym,
- wspólne przeżywanie świąt narodowych – uroczystości, akademie,

- rekolekcje,
- wspólne działania charytatywne,
- bale i imprezy szkolne,
- treningi umiejętności społecznych,
- udział w zawodach sportowych.

2. Pozytywny klimat szkoły:

- personalistyczne podejście do ucznia,
- mocny nacisk na relacje w szkole bez rywalizacji,
- budowanie poczucia wartości każdego ucznia poprzez umożliwienie mu rozwijania talentów oraz wyrównywania deficytów,
- trening umiejętności rozwiązywania konfliktów,
- jasne kryteria oceniania,
- życzliwość i jasne, spójne zasady w codziennej pracy szkoły,
- konsekwentne przestrzeganie zasad i granic.

3. Prospołecznie nastawiona grupa rówieśnicza:

- wspólne organizowanie imprez szkolnych,
- działania charytatywne w ramach szkolnego koła Caritas oraz działań na rzecz innych wybranych przez uczniów w ramach indywidualnych zainteresowań,
- wzmacnianie wzajemnej pomocy i uważności na potrzeby drugiego człowieka.

4. Wymaganie od uczniów odpowiedzialności i udzielania sobie wzajemnej pomocy:

- uczenie postaw prospołecznych w ramach wszystkich zajęć na terenie szkoły,
- zwracanie uwagi na poziom relacji między uczniami,
- promowanie pomocy koleżeńskiej,
- konsekwentne przestrzeganie ustalonych zasad i regulaminów z uwzględnieniem indywidualnej sytuacji ucznia.

5. Okazje do przeżycia sukcesu i rozpoznawania własnych osiągnięć:

- jasne kryteria oceniania,
- organizowanie na terenie szkoły kół zainteresowań,
- organizowanie konkursów szkolnych,

- udział w konkursach pozaszkolnych,
- udział w zawodach sportowych,
- praca w ramach projektów.

6. Zdecydowana niezgoda szkoły na przemoc:

- warsztaty jak radzić sobie z emocjami,
- trening zastępowania agresji,
- empatia i asertywność w relacjach na co dzień,
- konsekwencje w przypadku zachowań agresywnych; fizycznych i psychicznych.

7. Działania wspierające:

- warsztaty dotyczące zdrowego odżywiania i prawidłowego trybu życia,
- warsztaty na temat bezpiecznego korzystania z technologii komunikacyjno – informacyjnej,
- warsztaty na temat zagrożeń związanych z substancjami psychoaktywnymi,
- współpraca z Civitas Christiana
- współpraca ze środowiskiem żołnierzy AK,
- współpraca z parafią św. M. Kolbego.

8. Budowanie tradycji szkolnych:

- rozpoczęcie i zakończenie roku szkolnego Mszą św. w kościele św. M. Kolbego
- Comiesięczna Msza Świąta,
- Dzień Patrona Szkoły,
- Dzień Komisji Edukacji Narodowej,
- ślubowanie uczniów kl. I,
- spotkanie wigilijne,
- Święto Niepodległości,

- studniówka,
- życzenia wielkanocne

2. ZASADY WSPÓŁPRACY SZKOŁY Z RODZICAMI

Pierwszymi i najważniejszymi wychowawcami dziecka odpowiedzialnymi za jego rozwój są rodzice. Rodzice współpracują ze Szkołą, tworząc jednolity system oddziaływań wychowawczych w duchu podmiotowości i dialogu.

Odbywa się to poprzez:

- spotkania z osobistym opiekunem ucznia (tutorial), co pozwala rodzicom uzyskać rzetelną informację o funkcjonowaniu ich dziecka w różnych obszarach życia Szkoły oraz o postępach w nauce; spotkania te dają też możliwość współdecydowania o ścieżce wychowawczo – edukacyjnej ucznia (praca zarówno na zasobach, jak i w obszarach wymagających pracy)
- ogólne zebrania dyrekcji i wychowawcy z rodzicami;
- pomoc w prowadzeniu dziecka i rozwiązywaniu ewentualnych wątpliwości czy trudności zawsze, kiedy zajdzie taka potrzeba
- otwarte spotkania z rodzicami doskonalące ich umiejętności wychowawcze;
- aktywne uczestnictwo w pozostałej działalności Szkoły min. W organizowaniu imprez, wycieczek, przedstawień.

W trakcie zebrania na początku roku szkolnego rodzice zapoznają się z programem pracy Szkoły, zestawem wymagań dydaktycznych i wychowawczych, sposobami przeciwdziałania trudnościom wychowawczym, systemem oceniania.

W liście miesięcznym, wysyłanym przez wychowawcę na początku każdego miesiąca, rodzice zapoznają się z planem wychowawczo-dydaktycznym Szkoły na dany miesiąc oraz planowanymi wydarzeniami a także zostają poinformowani, jakiej pomocy oczekuje od nich Szkoła względem ich pociechy.

Środkiem codziennej komunikacji z rodzicami jest elektroniczny dziennik lekcyjny (librus) oraz należący do dziecka terminarz tzw.: „kalendarz ucznia”, w którym uczeń umieszcza wszystkie informacje ważne z punktu codziennego funkcjonowania w szkole (np. zadania

domowe, urodziny kolegów, terminy zaliczeń wyznaczonych zadań i inne); jest tam także plan lekcji; patron i cnota miesiąca, wraz z nawykami; tekst przysięgi;

3. KLUCZOWE ZAŁOŻENIA KONCEPCJI WYCHOWAWCZEJ

Podstawowe założenia koncepcji wychowawczej Szkoły dotyczą nauczycieli, rodziców i uczniów Szkoły.

NAUCZYCIELE

a) Nauczyciele okazują dziecku akceptację i szacunek poprzez:

8. szacunek dla jego uczuć i potrzeb;
9. akceptację dla trudności i ograniczeń dziecka;
10. unikanie ocen moralnych i diagnoz;
11. dostrzeganie starań i mocnych stron dziecka;
12. obdarzanie zaufaniem, wspieranie samodzielności dziecka;
13. nieużywanie siły i przemocy jako kary;
14. poświęcanie dziecku czasu i uwagi.

b) Nauczyciele stawiają dziecku granice, przekazują normy i wymagania poprzez:

- pokazywanie dziecku praw rządzących światem fizycznym i społecznym;
- wspólne wyznaczanie celów;
- pozwalanie na poniesienie konsekwencji własnych zachowań przez dziecko;
- egzekwowanie wymagań.

RODZICE

Szkoła dokłada starań, aby powyższe założenia realizowali również rodzice poprzez:

- organizowanie warsztatów tematycznych dla rodziców;
- spotkania rodziców z osobistym opiekunem dziecka, który zauważa mocne strony ucznia i dobiera metody pracy z nim.

UCZNIOWIE

Szkolny program wychowawczo – profilaktyczny zakłada realizację w szkole inicjatyw, które:

- pomagają dziecku budować stabilność emocjonalną;
- rozwijają optymalne strategie radzenia sobie z nieprzyjemnymi uczuciami;
- rozwijają umiejętności wypowiedzenia się, słuchania innych;
- uczą rozwiązywania problemów i konfliktów;
- wyposażają ucznia w umiejętności radzenia sobie z trudnościami, ze stratą i zmianą;
- uczą wykorzystywania nabytych umiejętności w codziennym życiu.

Nauczyciele, rodzice i uczniowie komunikują się ze sobą z szacunkiem, akceptacją dla wzajemnych uczuć i potrzeb, z poszanowaniem godności drugiej osoby, w myśl złotej zasady:

„Wszystko więc, co byście chcieli, żeby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie!” Mt 7,12a

Rozwijając te umiejętności nauczyciele i rodzice realizują określone reguły postępowania:

W zakresie **radzenia sobie z uczuciami**:

- wysłuchują dziecka i pomagają mu nazwać uczucia;
- akceptują przeżywane przez dziecko uczucia;
- są autentyczni w przeżywaniu i określaniu własnych uczuć i potrzeb.

ABY POMÓC W RADZENIU SOBIE Z UCZUCIAMI	PRZYKŁAD: dziecko opowiada, że zgubiło wczoraj w lesie ulubione pióro – prezent urodzinowy od matki chrzestnej.
1. Słuchaj dziecka spokojnie i z powagą.	
2. Zaakceptuj jego uczucia słowami, np.: „Och, mmmm, rozumiem”.	- <i>Och! Przykro mi.</i>

3. Określ te uczucia.	- <i>Musi ci być smutno, skoro to ulubione.</i>
4. Zamień pragnienia dziecka w fantazję :	- <i>Chciałabym wyczarować dla ciebie nowe pióro.</i>
<p>UWAGA</p> <p>WSZYSTKIE UCZUCIA MOŻNA ZAAKCEPTOWAĆ. PEWNE DZIAŁANIA NALEŻY OGRANICZYĆ.</p> <p>(„Widzę, że jesteś wściekły na kolegę. Powiedz mu, co chcesz, słowami, nie pięściami”.)</p>	

W zakresie zachęcania do współpracy:

- nazywają zaistniały problem;
- opisują związane z nim uczucia;
- określają swoje oczekiwania.

ABY ZACHĘCIĆ DO WSPÓŁPRACY	PRZYKŁAD
1. Opisz, co widzisz lub przedstaw problem.	- <i>Na środku klasy leżą kapcie.</i>
2. Udziel informacji.	- <i>Przeszkadzają podchodzącym do tablicy.</i>
3. Powiedz to jednym słowem.	- <i>Kapcie.</i>
4. Porozmawiaj o swoich uczuciach.	- <i>Irytuje mnie nieporządek.</i>
5. Napisz liścik	- <i>„Proszę niech twe stopy skorzystają z nas. Dziękujemy. Twe kapcie.”</i>

W zakresie rozwijania samodzielności dziecka:

- stwarzają sytuacje, w których dziecko może dokonać wyboru;

- okazują szacunek dla trudności i ograniczeń dziecka;
- dają możliwość do samodzielnego szukania odpowiedzi na pytania i problemy.

ABY ZACHĘCIĆ DO SAMODZIELNOŚCI	PRZYKŁAD
1. Pozwól dziecku dokonać wyboru.	- Czy chcesz najpierw rozwiązać łamigłówkę czy ułożyć rebus?
2. Okaż szacunek dla dziecięcych zmaganiań.	- Tę strój trudno otworzyć. Czasem wystarczy , gdy postuka się łyżeczką w wieczko.
3. Nie zadawaj zbyt wielu pytań	- Miło cie widzieć. Witaj w szkole.
4.. Nie śpiesz się z daniem odpowiedzi.	- To ciekawe pytanie. Co o tym myślisz?
5. Zachęć dziecko do korzystania z cudzych doświadczeń.	- Być może pan ze sklepu zoologicznego coś poradzi.
Nie odbieraj nadziei.	- A więc myślisz o sprawdzaniu swoich umiejętności aktorskich! To dopiero będzie doświadczenie.

W zakresie korygowania niepożądanych zachowań:

- opisują niepożądane zachowanie i wyrażają swoje uczucia;
- formułują swoje oczekiwania;
- pokazują dziecku, jak może naprawić swój błąd; dają odczuć konsekwencje dokonanych wyborów.

MIAST KARANIA	PRZYKŁAD: <i>chłopcy biegają po sali mimo wskazania , by spędzać przerwę na dworze; ktoś przewraca roślinę w doniczce, z której wysypuje się ziemia</i>
1. Wskaż, w czym dziecko mogłoby ci pomóc.	- <i>Proszę podlejcie kwiaty w doniczkach a potem zapraszam na spacer</i>
2. Wyraż ostry sprzeciw (nie atakując charakteru).	- <i>Nie zgadzam się na bieganie po klasie. Mamy</i>

	<i>umowę, że zabawy ruchowe są na podwórzu.</i>
3. Wyraż swe uczucia i oczekiwania.	<i>- Irytuje mnie ten hałas i nie mogę przygotować się do kolejnej lekcji. Oczekuję, że wyjdziecie na zewnątrz.</i>
4. Pokaż dziecku, jak może naprawić zło.	<i>- Pogniecione liście roślinki wymagają teraz waszej troski.</i>
5. Zaproponuj wybór.	<i>- Albo idzie na podwórze albo siadacie na dywanie i odpoczywacie w ciszy. Wybierajcie.</i>
6. Przejmij inicjatywę.	Na kolejnej przerwie: <i>- Proszę Pani drzwi do klasy są zamknięte na klucz. Dlaczego?</i> <i>- Wy mi powiedzcie dlaczego?</i>
7. Daj odczuć dziecku konsekwencje złego zachowania.	<i>- Skończyliście sprzątanie i już koniec przerwy. Nie zdążycie pobawić się na podwórzu</i>

W zakresie rozwiązywania konfliktów:

- stosują procedurę postępowanie w przypadku konfliktu;
- nazywają konflikt, mówiąc o swoich uczuciach i potrzebach;
- szukają rozwiązania zadowolającego obie strony i wprowadzają je w życie.

PROCEDURA ROZWIĄZYWANIA KONFLIKTÓW RÓWIEŚNICZYCH

UWAGA: Najpierw sami upominamy zaś gdy nie skutkuje, Pani / Panu zgłaszamy!

ABY ROZWIĄZAĆ KONFLIKT	PRZYKŁAD
1. Opisz, co widzisz.	<i>- Szarpiesz mnie za rękę.</i>
2. Nazwij uczucia / odczucia.	<i>- Irytuje mnie to / Boli mnie to / Przeszkadza mi to</i>

3. Określ oczekiwania.	- <i>Chcę, żebyś przestał / Nie zgadzam się na to.</i>
Ewentualnie 4. Poszukaj rozwiązania	- <i>Jeśli zechcesz pobawić się ze mną, powiedz o tym słowami.</i>

W zakresie **chwalenia i motywowania dziecka:**

15. opisują pożądane zachowania dziecka i nazywają związane z tym uczucia;
16. formułują pochwałę opisową, unikając oceniania i etykietowania;
17. unikają krytykowania, wytykania błędów, eksponowania niepowodzeń, podkreślenia niedociągnięć.

MIAST CHWALENIA	PRZYKŁAD
1. Opisz, co widzisz.	- Widzę książki poukładane równo na ławkach i zawieszony tornistry.
2. Opisz, co czujesz.	- Miło wejść do takiej schludnej klasy.
3. Podsumuj godne pochwały zachowanie dziecka słowami.	- Uporządkowałeś przybory szkolne, poukładałeś zabawki do pudełek i poskładałeś koszule. To się nazywa porządek.

W zakresie **uwalniania dziecka od grania określonych ról:**

- wykorzystują lub stwarzają sytuację, w której dziecko ma szansę spojrzeć na siebie w inny sposób;
- modelują zachowania godne naśladowania.

ABY UWOLNIĆ DZIECKO OD GRANIA OKREŚLONYCH RÓL	PRZYKŁAD
1. Wykorzystaj okazję pokazania dziecku, że nie jest	- Masz ten telefon od trzech lat, a wygląda prawie jak

tym, za kogo się uważa.	nowy.
2. Stwórz sytuację, w której dziecko spojrzy na siebie inaczej.	- Mógłbyś zadzwonić i zamówić pizzę na 17ą?
3. Pozwól dziecku „podслуchać”, gdy mówi się o nim pozytywnie.	- Był bardzo dzielny, choć lekarz długo naciskał dżiąsło.
4. Zademonstruj zachowanie godne naśladowania	- Trudno jest przegrywać, ale muszę się z tym pogodzić.
5. W szczególnych momentach bądź dla dziecka skarbnicą wiedzy.	- Pamiętam czas, gdy ty nie bacząc na zmęczenie.....
6. Kiedy dziecko postępuje według starych nawyków, wyraż swoje uczucia lub swoje oczekiwania.	- Nie podoba mi się to. Mam nadzieję, że pomimo silnych emocji, spokojnie wejdiesz na egzamin

ROZDZIAŁ III

PLAN DZIAŁAŃ WYCHOWAWCZYCH

Ważnym zadaniem wychowawczym Szkoły jest kształtowanie takich postaw, które będą porządkować uczucia i czyny wychowanków i pomogą im kierować się w postępowaniu rozumem i wiarą. Takie cechy – zalety umysłu i woli umożliwią im prowadzenie życia moralnie dobrego i czerpanie z tego pokoju i radości.

Codzienna praca nad kształtowaniem cnót, poprzez zdobywanie sprawności (łac.virtus)

KKK 1833 Cnota jest habitualną i trwałą dyspozycją do czynienia dobra.

KKK 1834 Cnoty ludzkie są trwałymi dyspozycjami umysłu i woli, które regulują nasze czyny, porządkują nasze uczucia i kierują naszym postępowaniem zgodnie z rozumem i wiarą. Można je zgrupować wokół czterech cnót kardynalnych: roztropności, sprawiedliwości, męstwa i umiarkowania.

I jeśli kto miłuje sprawiedliwość - jej to dziełem są cnoty: uczy bowiem umiarkowania i roztropności, sprawiedliwości i męstwa, od których nie ma dla ludzi nic lepszego w życiu.

Mdr 8,07

KKK 1839 Cnoty moralne wzrastają przez wychowanie, świadome czyny i wytrwałość w wysiłku. Łaska Boża oczyszcza je i podnosi.

W Szkole uczniowie są zachęceni do regularnej pracy nad zaletami umysłu i woli. W każdym miesiącu pokazuje się uczniom, jak można pracować nad konkretną cnotą. W klasach 1-6 uczniowie pracują nad następującymi:

Wrzesień- SZACUNEK

Wybrane Słowo Boże:

"Syn powinien czcić ojca, a sługa swego pana. Lecz skoro Ja jestem Ojcem, gdzież jest cześć moja, a skoro Ja jestem Panem, gdzież szacunek dla Mnie?" Mł 1,06

Patron:

Św. Stanisław Kostka

Dobre nawyki:

- Podczas modlitwy zachowuję należną postawę.
- Pierwszy pozdrawiam osoby dorosłe
- Ubieram się stosownie do okazji i miejsca.
- Wypowiadając się zwracam uwagę na godność osoby ludzkiej.

Październik- PORZĄDEK

Wybrane Słowo Boże:

„Lecz wszystko niech się odbywa godnie i w należyłym porządku” 1 Kor 14,40

Patron:

Święta Teresa od Dzieciątka Jezus

Dobre nawyki:

- Pamiętam o cichym zasuwaniu krzesła;

- Dbam o ład i porządek swojego miejsca pracy i najbliższego otoczenia;
- Odkładam na miejsce pomoce dydaktyczne;
- Sprzątam po sobie, gdy coś wysypię lub gdy wyleję , sam doprowadzam miejsce do porządku.

Listopad- MĘSTWO

Wybrane Słowo Boże:

"Czyż ci nie rozkazałem: Bądź mężny i mocny? Nie bój się i nie lękaj, ponieważ z tobą jest Pan, Bóg twój, wszędzie, gdziekolwiek pójdziesz".Joz 1,09

Patron:

Św. Karolina Kózkówna

Dobre nawyki:

18. Nie grymaszę, gdy mam do wykonania trudniejsze zadanie lub takie, na które nie mam ochoty.
19. Staję w obronie pokrzywdzonych (np. gdy widzę gdy ktoś jest wyśmiewany, gdy ktoś jest obmawiany, gdy ktoś jest ofiarą przemocy).
20. Nie uciekam się do kłamstwa i wykrętów, kiedy coś zawinię (np. nie odrobię pracy domowej, nie przygotuję się na zajęcia, coś zepsuję itp.)- mężnie przyjmuję konsekwencje mojego postępowania.

Grudzień – PRACOWITOŚĆ

Wybrane Słowo Boże:

"Nie opuszczajcie się w gorliwości! Bądźcie płomiennego ducha! Pełnijcie służbę Panu!"

Rz 12,11

Patron:

Św. Ambroży

Dobre nawyki:

- Stawiam obowiązek na pierwszym miejscu przed zabawą.
- Mam zawsze odrobione lekcje i misje weekendowe.
- Chętnie uczestniczę i przygotowuję się do występów szkolnych.
- Biorę udział w akcjach skierowanych do społeczności lokalnej.

Styczeń- CIERPLIWOŚĆ

Wybrane Słowo Boże:

„Dlatego też właśnie wkładając całą gorliwość, dodajcie do wiary waszej cnotę, do cnoty poznanie, do poznania powściągliwość, do powściągliwości cierpliwość, do cierpliwości pobożność, do pobożności przyjaźń braterska, do przyjaźni braterskiej zaś miłość. 2 P 1,05-07

Patron:

Św. Tomasz z Akwinu

Dobre nawyki:

- Nawet gdy mam trudność z wykonaniem zadania, robię je do końca.
- Wiem, że aby osiągnąć sukces, trzeba długo ćwiczyć.
- Nie zniechęcam się w stosunku do kolegów i koleżanek gdy ich zachowanie mi się nie podoba.

Luty- UMIARKOWANIE

Wybrane Słowo Boże:

"I jeśli kto miłuje sprawiedliwość - jej to dziełem są cnoty: uczy bowiem umiarkowania i roztropności, sprawiedliwości i męstwa, od których nie ma dla ludzi nic lepszego w życiu."
Mdr 8,07

Patron:

Św. Agata

Dobre nawyki:

- Potrafię ułożyć plan dnia aby był odpowiednio czas na naukę, zabawę i odpoczynek
- Zachowuję umiar w żartach, tak by nie zrobić przykrości innej osobie.
- Zachowuję skromność w zachowaniu i ubiorze.
- Odżywiam się zdrowo i z umiarem.

Marzec- POSŁUSZEŃSTWO

Wybrane Słowo Boże:

"Zresztą, jeśli ceniliśmy i szanowaliśmy ojców naszych według ciała, mimo że nas karcili, czyż nie bardziej winniśmy posłuszeństwo Ojcu duch, a żyć będziemy?Hbr 12,09

Patron:

Św. Józef

Dobre nawyki:

- Wykonuję polecenia nauczycieli i rodziców.
- Wysłuchuję wypowiedzi innej osoby do końca bez przerywania.
- Stosuję się do regulaminów szkolnych.
- Nie krytykuję decyzji nauczycieli i dyrekcji. Jeśli mam wątpliwości wiem, że mogę o nich porozmawiać na kwadransie wychowawczym.

Kwiecień- POKORA

Wybrane Słowo Boże:

„Bojaźń Pańska jest szkołą mądrości, pokora poprzedza sławę” Prz 15,33

Patron:

Św. Wojciech

Dobre nawyki:

21. Pamiętam, że wszystkie talenty jakie posiadam są darem od Pana Boga, dziękuję za nie oraz rozumiem, że mam obowiązek je pomnażać.
22. Z otwartym sercem przyjmuję karcenie rodziców, nauczycieli i starszych (nie tłumaczę się, nie buntuję - uznaję, że dorosły - osoba za mnie odpowiedzialna chce mojego dobra i daje mi uwagi z miłości)
23. Szanuję odmienne zdanie innych osób - kiedy mam rację nie nalegam z uporem lub w sposób niegrzeczny, aby została przyjęta przez innych.
24. Nie czynię dobra aby mnie chwalono lub dobrze o mnie mówiono, a kiedy to się zdarza - w sercu dziękuję Panu Bogu, że uczyniłem coś dobrego z Jego pomocą.

Maj-PRAWDOMÓWNOŚĆ**Wybrane Słowo Boże:**

„ Odrzuciwszy kłamstwo: niech każdy z was mówi prawdę do bliźniego, bo jesteście nawzajem dla siebie członkami” Ef 4, 25

Patron:

Św. Andrzej Bobola

Dobre nawyki:

- Zawsze mówię prawdę, a gdy mam wątpliwości- czy mogę coś powiedzieć lub czy to co powiem będzie właściwe- wówczas milczę.
- Zanim wydam osąd w jakiejś sprawie, dokładnie badam okoliczności.
- O innych staram się mówić tylko dobrze (o przewinieniach innych mogę mówić tylko osobom zaufanym, które mogą coś dobrego w tej sytuacji poradzić).

Czerwiec- MIŁOŚĆ

Wybrane Słowo Boże:

„Lepsze jest trochę jarzyn z miłością, niż tłusty wół z nienawiścią”. Prz. 15,17

Patron:

Św. Brat Albert Chmielowski

Dobre nawyki:

Uczynki miłosierdzia względem duszy:

Grzeszących upominać.

Nieumiejętnych pouczać.

Wątpiącym dobrze radzić.

Strapionych pocieszać.

Krzywdy cierpliwie znosić.

Urazy chętnie darować.

Modlić się za żywych i umarłych.

Uczynki miłosierdzia względem ciała:

Głodnych nakarmić.

Spragnionych napoić.

Nagich przyodziać.

Podróżnych w dom przyjąć.

Więźniów pocieszać.

Chorych nawiedzać.

Umarłych pogrzebać.

EFEKTY DZIAŁAŃ WYCHOWAWCZYCH

Szkoła podejmuje starania, by jej absolwent:

- zdobył zasób wiadomości i umiejętności potrzebnych do poznawania i rozumienia świata, radzenia sobie w codziennych sytuacjach oraz kontynuowania nauki;
- przyjmował jako swój chrześcijański system wartości;
- umiał nawiązywać właściwe relacje z innymi oparte na wzajemnym szacunku i zaufaniu;
- odpowiedzialnie podejmował decyzje i potrafił ponosić konsekwencje dokonywanych wyborów;
- miał prawdziwy obraz samego siebie, umiał krytycznie spojrzeć na siebie i świat;
- potrafił odważnie wyrażać swoje zdanie bez atakowania innych;
- umiał radzić sobie z uczuciami, własnymi i cudzymi;
- potrafił twórczo, odważnie i odpowiedzialnie rozwiązywać napotkane problemy;
- był uczciwy i prawdomówny;
- był wrażliwy na cierpienie człowieka;
- był odpowiedzialny za własne środowisko, świadomy swojej przynależności regionalnej i narodowej;
- był aktywny poznawczo, ciekawy świata, ambitny i pracowity;
- cenił rodzinę;
- prowadził zdrowy i aktywny tryb życia.

